

Arrest

nr. 336 420 van 21 november 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. LYS
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, op 6 juni 2025 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 mei 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 september 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 oktober 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat I. SWERTS *loco* advocaat M. LYS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die verklaren de Iraakse nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 9 december 2023, dienen op 21 december 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoekers op 11 januari 2024 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoekers gehoord worden op 3 april 2025.

1.3. Op 14 mei 2025 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de bestreden beslissingen, die aangetekend verstuurd worden op 14 mei 2025.

De eerste bestreden beslissing genomen ten aanzien van verzoekster, luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde een Irakese soennitische moslima te zijn van Arabische etniciteit, geboren op 18 maart 1960 in de hoofdstad Bagdad. U bent gehuwd met [A.-C. B.S.A.] (CG [...]; OV [...]). Samen hebben jullie drie kinderen: [A.-C. R.], [A.-C. S.] en [A.-C. S.].

U verliet Irak in 1999 om uw man te vervoegen die toen reeds in de Verenigde Arabische Emiraten verbleef op basis van een werkvergunning. U vond hier ook werk als ingenieur en verbleef samen met uw gezin op basis van een werkvergunning in de stad Al Shaariqa tot 9 december 2023. U reisde op die dag samen met uw man naar België op basis van een toeristenvisum aangezien uw zoon [A.-C. S.] heden in België verblijft op basis van een werkvergunning. Eerder al maakte u reizen naar Europa daar uw zoon [S.] voorafgaand aan zijn verblijf in België in Italië studeerde, alsook uw dochter [R.] in Nederland verblijft. Ook ging u reeds een vriendin in Denemarken bezoeken. Ondertussen verblijft ook uw zoon [S.] in België op basis van een werkvergunning. U diende hier in België, samen met uw man, een verzoek om internationale bescherming in op 21 december 2023.

Bij terugkeer naar Irak vreest u de mensen die momenteel aan de macht zijn. U keerde meermaals vanuit de Verenigde Arabische Emiraten terug naar Irak omwille van uw zieke moeder en ondervond hierbij telkens discriminatie vanwege de autoriteiten. U vreest de algemene veiligheidssituatie en haalt de corruptie en het geweld in Irak aan, alsook de gebrekkige medische voorzieningen en de problemen tussen soennieten en sjiieten.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw originele paspoort en originele verblijfskaart VAE. Ook legt u nog kopieën neer van een certificaat van universiteit, uw rijbewijs van VAE, 'copy of entry' Irak, identiteitskaart en nationaliteitsbewijs Irak, document van erfopvolging ouderlijk huis en ten slotte een tweede verblijfsvergunning VAE.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U haalt aan over stress te beschikken en slaapproblemen te hebben, alsook vaak emotioneel te worden (zie CGVS, p.2). U zou hiervoor in begeleiding zijn bij de psycholoog, doch u legt hier geen attest van neer ondanks het feit dat uw advocaat vermeldde de medische attesten door te sturen zodra deze beschikbaar waren, echter het CGVS heeft tot op heden niets ontvangen (zie CGVS, p.2 en 8).

Doordat het CGVS hiermee in de onmogelijkheid verkeert een helder zicht te krijgen op de eventuele aard en complexiteit van uw mentale problemen, kan er enkel worden afgegaan op uw verklaringen. U verklaarde zelf dat u zich goed voelde om het onderhoud te doen (zie CGVS, p.2) en haalde buiten het feit dat u stress voelde, waaraan elke verzoeker tijdens de procedure tot op zekere hoogte weleens wordt blootgesteld, geen andere noemenswaardige problemen aan.

Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS kon bovendien evenmin worden vastgesteld dat u omwille van de door u beweerde mentale problemen het moeilijk had om bepaalde vragen te beantwoorden. U begreep alle vragen en gaf ter zake zonder aarzeling of lange pauzes antwoord. Bijkomend kan nog worden opgemerkt dat u werd vermeld dat u te allen tijde een pauze mocht vragen (zie CGVS, p.2). U vroeg zelf geen bijkomende pauzes. Er bleek tijdens uw persoonlijk onderhoud niet dat er bijzondere steunmaatregelen aangewezen waren. Het onderhoud verliep verder in normale omstandigheden. Ook uw advocaat maakte geen opmerkingen over het verloop van het onderhoud (zie CGVS, p.8).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig art.1, par. A, lid 2 van de Conventie van Genève niet kan worden toegekend. U heeft immers onvoldoende aannemelijk gemaakt dat er in hoofdte van uw persoon een gegronde vrees kan worden vermoed voor vervolging omwille van uw nationaliteit, etnie, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een welbepaalde sociale groep. Verder wordt er ook vastgesteld dat er geen

sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, van de gecoördineerde Vreemdelingenwet, waardoor het CGVS u evenmin de status van subsidiaire bescherming toekent.

U weet niet te overtuigen van het bestaan van een nood aan internationale bescherming in uw hoofde. Om redenen die hieronder duidelijk zullen worden uiteengezet, moet immers worden besloten dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw beweerde vrees.

Zo dient er vooreerst te worden aangestipt dat het loutere gegeven enige tijd in de Verenigde Arabische Emiraten te hebben verbleven niet voldoende is om een nood aan internationale bescherming vast te stellen in uw hoofde. Er dient worden gesteld dat de nood aan internationale bescherming moet worden beoordeeld ten opzichte van het land van nationaliteit, in casu Irak.

U haalt echter geen concrete vrees bij terugkeer aan in uw hoofde ten aanzien van Irak. Zo verliet u Irak immers al in 1999 om uw man te vervoegen die om werk te zoeken naar de Verenigde Arabische Emiraten was gegaan en hadden jullie geen andere problemen (zie CGVS, p.3 en 4). U werd gevraagd naar uw vrees bij terugkeer, waarbij u niet verder komt dan in het algemeen te stellen dat u voor uw leven vreest omdat u in Irak op eender welk moment een probleem kan krijgen met eender welke persoon en dan smeergeld moet betalen om vrij te geraken. Ook haalt u aan dat er een gebrek aan bescherming is vanwege de stammen, politie en milities (zie CGVS, p.10).

Om in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus dient men aannemelijk te maken dat men een persoonlijke en systematische vrees voor vervolging heeft gelinkt aan criteria zoals gedefinieerd in de vluchtelingenconventie. U slaagt hier niet in omwille van volgende redenen. Zo benoemt u nergens in concreto met wie specifiek of welke problemen u dan zou kunnen krijgen. U verwijst hierbij vaagweg naar de "groep van ongeschoolde mensen die in het arme deel van Bagdad woonden en nu de macht hebben overgenomen waardoor ze neerkijken op mensen zoals u" (zie CGVS, p.6). Er vanuit gaande dat u hiermee de huidige machthebbers benoemt, haalt u nergens concrete vervolgingsfeiten aan in uw hoofde. Op aandringen van uw advocaat werd u nogmaals expliciet gevraagd of u over de algemene situatie sprak of over specifieke haat tegenover u en uw man vanwege deze zogenaamde groep, waar u nogmaals geen concrete vervolgingsfeiten aanhaalt die zouden zijn gebeurd tegenover u of uw man (zie CGVS, p.8). U vermeldt nochtans verscheidene keren te zijn teruggekeerd naar Irak en komt niet verder dan aanhalen dat u in de luchthaven diende te wachten omdat er voorrang werd verleend aan een Iraans vliegtuig (zie CGVS, p.5 en 6). Dit zijn echter bezwaarlijk vervolgingsfeiten in de zin van de Conventie te noemen. Voor het overige haalt u nergens een concreet probleem aan dat u zou hebben met de autoriteiten. Hieruit kan dan ook geen concrete en actuele vrees in uw hoofde worden afgeleid.

Waar u nog verwijst naar het gebrek aan veiligheid, medische diensten en de problemen tussen soennieten en sjiieten (zie CGVS, p.7) dient te worden opgemerkt door het CGVS dat dit algemene zaken betreffen inzake de veiligheids- en socio-economische situatie in Irak waaruit geen persoonlijke vrees in uw hoofde kan worden afgeleid zoals bedoeld volgens de criteria vermeld in de Vluchtelingenconventie.

Voorts haalt u aan een conflict te hebben met uw schoonbroer [A.]. Hij zou sterke banden hebben met de autoriteiten daar hij nog adviseur van de voormalige premier Al Maliki is geweest en weigert de dood van uw zus officieel te maken door de uitgifte van een overlijdensakte tegen te houden. Dit om ervoor te zorgen dat u en uw familie niet in staat zouden zijn het ouderlijk huis te kunnen verkopen, omdat jullie daarvoor deze overlijdensakte nodig hebben (zie CGVS, p.3 en 6). Echter buiten het feit dat hij weigert deze overlijdensakte te bekomen, hebben u of uw familie geen verdere problemen met hem. U stelt te vrezen dat, als u toch een overlijdenscertificaat van uw zus zou bekomen, hij via de autoriteiten of de stam u zou kunnen pijn doen of zelfs doden (zie CGVS, p.7). Dit is echter louter giswerk van uwentwege daar uw vrees louter hypothetisch is te noemen aangezien u of uw familie geen problemen met hem zoeken momenteel en u verder geen concrete aanwijzingen heeft als zou hij u willen doden. U bent bovendien vaag te noemen over zijn zogezegde connecties binnen de overheid. Ten slotte is dit een interpersoonlijk en gemeenrechtelijk conflict te noemen en houdt het aldus geen verband met de Conventie.

Bijgevolg kan u de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 Vreemdelingenwet niet worden toegekend daar u niet aan de voorwaarden voldoet. Er kan immers geen gegronde vrees in uw hoofde worden vastgesteld.

De door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing tevens niet in positieve zin wijzigen.

Immers de door u neergelegde documenten betreffen zaken die niet weerlegd worden in bovenstaande beslissing zoals uw identiteit, herkomst, verblijf en werk in de Verenigde Arabische Emiraten en de erfenis die u verkreeg in de vorm van uw ouderlijk huis.

Tot slot, naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de beoordeling van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR international protection considerations with regard to people fleeing the Republic of Iraq** van januari 2024 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/policy/countrypos/unhcr/2024/en/147247> of <https://www.refworld.org>) en de **EUAA Country Guidance Note: Iraq** van november 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-iraq-november-2024> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om, voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie, aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient te worden beoordeeld. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet te worden onderzocht, dit in het licht van enerzijds de door de verzoeker verstrekte bewijselementen en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst erop dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas”, afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van een situatie van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet worden gehouden met de volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methoden en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers de provincie ontvluchten als gevolg van het gewapende conflict.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Er wordt ook rekening gehouden met andere indicatoren, in eerste instantie bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de bovengenoemde indicatoren niet volstaan om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds 2013 grotendeels wordt bepaald door de opkomst van Islamitische Staat (IS) en de strijd daartegen, en sinds de zomer van 2020 tevens door het conflict tussen de Turkse strijdkrachten en verschillende gewapende groeperingen (zoals de PKK) in het noorden van het land (zie de **COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 26 april 2023 (update)**, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coif_irak_veiligheidssituatie_20230426.pdf; en het **EUAA Country of Origin Report Iraq: Security Situation van mei 2024**, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20240523.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>). Uit de voormelde informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact hiervan in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Irak.

Er moet dus niet alleen rekening worden gehouden met de huidige situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in de regio waar u vandaan komt. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld.

Deze regio omvat zowel de stad Bagdad als verschillende aangrenzende districten. De stad Bagdad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en Nissan. De provincie omvat ook de districten Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah, Al Madain en Abu Ghraib.

Het gebied rond de stad Bagdad wordt ook wel de "Bagdad Belts" genoemd. Dit is echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak en het is ook geen duidelijk afgebakende geografische regio. Toch is het duidelijk dat deze "belts" zich zowel binnen als buiten de provincie Bagdad bevinden. Veiligheidsincidenten in het deel van de belts dat zich binnen de provincie Bagdad bevindt, werden dus in mee aanmerking genomen bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in deze provincie. In 2022 werd de totale bevolking van deze provincie geschat op 9.006.001 personen.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten. De Iraqi Security Forces (ISF's) en de Popular Mobilization Forces (PMF's) zijn verantwoordelijk voor de veiligheidscontroles en het handhaven van de orde. Prolaanse milities krijgen steeds meer controle over de "Bagdad Belts". Deze milities controleren de bevolking en de routes rond Bagdad in de hoop de Amerikaanse troepen te verdrijven en de situatie zo vorm te geven dat op langere termijn een demografische meerderheid kan worden behouden. De ISF zijn daarom gedwongen om hun tijd te verdelen tussen deze problematiek en hun strijd tegen Islamitische Staat in Irak en Syrië (IS), wat de efficiëntie van hun inspanningen op beide fronten vermindert.

De dreiging van IS in Bagdad en de Bagdad Belts is beperkt. Volgens het EUAA-rapport "Security Situation", dat betrekking heeft op de periode van 1 februari 2023 tot en met 31 maart 2024, heeft IS nog steeds bolwerken in het Tarmiya-district, ten noorden van Bagdad, en voert het weinig intensieve aanvallen uit op ISF in de vorm van moordaanslagen of hinderlagen met lichte wapens en geïmproviseerde bommen (IED's). Om nog onbekende redenen is het Tarmiya-district een van de meest gewelddadige gebieden geworden. Ondanks de druk van de regeringstroepen slaagt IS er nog steeds in zijn cellen in het noorden van de Bagdad Belts te bevoorraden.

Amerikaanse militairen zijn ook sterk aanwezig in de regio Bagdad en zijn soms het doelwit van represailles door sjiiitische milities. Als gevolg van het conflict tussen Hamas en Israël is de frequentie en het geweld van deze aanvallen toegenomen. Na 7 oktober waren de Amerikaanse ambassade in Bagdad en Amerikaanse militaire basissen het doelwit van deze milities, wat de Amerikaanse regering ertoe aanzette om haar personeel ter plaatse om veiligheidsredenen in te krimpen. Het aantal slachtoffers aan Amerikaanse kant blijft echter laag. Deze aanvallen worden meestal uitgevoerd met behulp van drones, IED's of raketten.

Amerikaanse troepen voeren ook indirecte aanvallen uit, meestal als reactie op aanvallen die ze hebben ondergaan. In november 2023 vielen bij een luchtaanval op PMF's in Syrië en in het zuiden van Bagdad acht doden. De federale regering veroordeelde deze aanvallen als een schending van de soevereiniteit van het land en een aanval op het Iraakse veiligheidsapparaat. In december 2023 was de Amerikaanse ambassade het doelwit van "minstens zeven mortieren", maar geen enkele groep eiste de aanval op. In januari 2024 doodde een Amerikaanse aanval een hoge officier en een onderbevelhebber van Harakat Hezbollah al-Nujaba, een door Iran gesteunde PMF, en verwondde zes andere personen. Deze aanval zou zijn bevolen wegens het grote aantal aanvallen op Amerikaanse troepen waarvoor de desbetreffende PMF sinds 17 oktober 2023 verantwoordelijk was. Een andere soortgelijke aanval vond plaats op 7 februari 2024 tegen Kata'ib Hezbollah, waarbij een PMF-commandant en twee van zijn bewakers werden gedood. Kata'ib Hezbollah wordt door de Amerikaanse autoriteiten verantwoordelijk geacht voor de aanval op de Amerikaanse basis in Jordanië op 28 januari 2024. Sinds eind januari laat de beschikbare informatie een scherpe daling zien van het aantal aanvallen op Amerikaanse troepen. Dit zou het gevolg zijn van de wens van de Iraanse elite om de sjiiitische milities niet te dwingen tot een open conflict met Amerikaanse troepen.

De PMF's kennen ook interne rivaliteiten. In december 2023 kwamen Saraya Al-Salam (een militie die banden heeft met de Sadristische beweging) en Asa'ib ahl Al-Haq (AAH) meermaals met elkaar in botsing. Deze rivaliteit is voornamelijk gebaseerd op politieke en financiële concurrentie. Er wordt ook gestreden om de territoriale controle over Bagdad, met name in het zuiden van de stad, in het Dora-gebied. In februari 2024 vonden andere gevechten plaats tussen verschillende milities, waarbij verschillende PMF-strijders en burgers omkwamen.

Vanaf oktober 2019 was Bagdad het toneel van grote protestbewegingen tegen de heersende politieke klasse, de regering en buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. De autoriteiten reageerden hardhandig op degenen die betrokken waren bij de protesten tegen de regering. Er braken gewelddadige botsingen uit tussen demonstranten enerzijds en de veiligheidstroepen en andere gewapende actoren anderzijds. Rond maart 2020 verloor de protestbeweging aan kracht door de gezondheidscrisis in verband met de Covid-19-epidemie, waardoor het aantal demonstranten op straat sterk afnam. Kleinschalige demonstraties bleven plaatsvinden, soms gepaard gaand met geweld, tot 2022. Deze protesten eindigden in augustus, nadat demonstranten het parlement en het presidentiële paleis waren binnengedrongen als reactie op de terugtrekking van Moqtada Al Sadr uit de politiek en om te protesteren tegen de mogelijke benoeming van Al Sudani tot premier. Hierna is de beweging volledig tot stilstand gekomen en kunnen de demonstraties tot het verleden gerekend worden. Dit politiek gemotiveerde geweld is doelgericht en past niet in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, d.w.z. een situatie waarin de

reguliere strijdkrachten van een land tegenover gewapende organisaties staan of waarin twee of meer gewapende organisaties elkaar bestrijden.

Uit het bovenstaande blijkt dat er in de hele provincie veiligheidsincidenten plaatsvinden. Het totale aantal veiligheidsincidenten en burgerslachtoffers bleef echter zeer laag. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld in Bagdad kleinschalig en doelgericht is. De daders kunnen echter vaak niet worden geïdentificeerd. Wel kan worden gesteld dat sjiiitische milities en criminele organisaties verantwoordelijk zijn voor politiek en crimineel geweld, zoals ontvoeringen en afpersing.

Volgens de IOM telde Irak op 31 december 2023 1.123.663 ontheemden (IDP's). IOM maakt ook melding van bijna 4,9 miljoen ontheemde Iraakse burgers die ondertussen zijn teruggekeerd naar hun regio van herkomst.

Wat Bagdad en zijn provincie betreft, zijn er op 31 december 2023 naar schatting 94.590 returnees en bevinden er zich 44.848 IDP's in de andere provincies van het land (voornamelijk Erbil en Suleimania).

Volgens de "EUAA Guidance Note" kan er voor geen enkele provincie van Irak worden geconcludeerd dat er sprake is van een situatie waarin het willekeurige geweld in het kader van een gewapend conflict dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt te worden blootgesteld aan ernstige schade in de zin van artikel 15c van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn. Voor de provincie Bagdad wordt er gesteld dat er willekeurig geweld plaatsvindt in het kader van een gewapend conflict, maar niet op een hoog niveau waardoor een hoger niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om een reëel risico op het lijden van ernstige schade op grond van artikel 15(c) van de Kwalificatierichtlijn, aan te tonen.

Hierbij aansluitend wijst het CGVS er volledigheidshalve nog op dat het EHRM in zijn arrest van 14 januari 2020 in de zaak D. et al. tegen Roemenië (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds zijn arresten in de zaken J.K. et al. tegen Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. tegen België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van die aard is dat de verwijdering van een persoon naar een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is. Ze erkent ook dat, gelet op de individuele omstandigheden en de persoonlijke context van de verzoeker om internationale bescherming, dit aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Indien een Iraakse verzoeker uit Bagdad wegens zijn specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die bescherming hem toegekend. Gelet op voorgaande vaststellingen en na een grondig onderzoek van de beschikbare informatie, dient echter te worden vastgesteld dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u, louter door uw aanwezigheid aldaar, een risico loopt te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van uw leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurige geweld in de provincie Bagdad in uw hoofde dermate verhogen dat moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat echter na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Irakese soennitische moslim te zijn van Arabische etniciteit, geboren op 12 juli 1958 in de hoofdstad Bagdad. U bent gehuwd met [A.L.A.A.] (CG [...]; OV [...]). Samen hebben jullie drie kinderen: [A.-C.R.], [A.-C.S.] en [A.-C.S.].

U studeerde in 1978 af aan het technologisch instituut van Bagdad. U kreeg hierna twee jaar uitstel van militaire dienst doordat u werkte als ambtenaar, u deed onderhoud van airco's in overheidsgebouwen. Hierna werd u opgeroepen voor uw verplichte militaire dienst tijdens de Iran-Irak oorlog. U nam echter nooit deel aan gevechten omdat u ingedeeld werd bij het technisch departement en veelal onderhoud deed. U zat al die tijd gestationeerd in de Al Taji-basis, ten noorden van Bagdad. In 1991 mocht u uiteindelijk afzwaaien van het leger. U diende eigenlijk terug te keren als ambtenaar, maar omwille van de lage salarissen werkte u als zelfstandige verder tot 1997 in herstellingen van airco's. Omwille van het embargo tegen Irak was er echter steeds minder werk waardoor u besloot naar de Verenigde Arabische Emiraten te reizen met uw paspoort en toeristenvisum en daar uw geluk te beproeven. U vond er werk en verbleef samen met uw gezin op basis van een werkvergunning in de stad Al Shaariqa tot 9 december 2023. U reisde op die dag samen met uw vrouw naar België op basis van een toeristenvisum daar uw zoon [A.-C.S.] heden in België verblijft op basis van een werkvergunning. Eerder al maakte u reizen naar Europa aangezien [S.] voorafgaand aan zijn verblijf in België in Italië studeerde, alsook uw dochter [R.] in Nederland verblijft. Ondertussen verblijft ook uw zoon [S.] in België op basis van een werkvergunning. U diende hier in België een verzoek om internationale bescherming in op 21 december 2023.

Bij terugkeer naar Irak vreest u op basis van uw religie als soennitisch moslim weinig werkkansen te krijgen alsook de onmogelijkheid om er in vrede en veiligheid te leven omwille van het sektarisch geweld in Irak. Zo werd uw neef [Z.] in 2006 vermoord door sjiitische groeperingen. Ook uw schoonbroer werd in dezelfde tijd ontvoerd en gemarteld door sjiitische milities en kwam pas vrij na het betalen van losgeld. Buiten het sektarische geweld haalt u het gebrek aan medische hulp en scholing aan, de religieuze discussies, racisme en het gebrek aan respect voor vrouwen. Daar u zolang buiten Irak heeft gewoond, is het onmogelijk voor u om terug te aarden in Irak. U heeft bovendien nog een landbouwgrond in Irak, echter de persoon aan wie u de zorg ervan uitbesteedde, zou dit stuk grond als zijn eigendom hebben geclaimd en bedreigd hebben iedereen die dit tegenspreekt te vermoorden.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw origineel paspoort en originele verblijfskaart van de VAE. Ook legt u nog kopieën neer van uw identiteitsdocument van de Emiraten, 'copy of entry', identiteitskaart Irak, nationaliteitsbewijs Irak, schooldiploma, huwelijksakte, militaire boekje, aanstellingsbrieven werk overheid, ontslagbrief werk overheid, vonnis militaire rechtbank, aanstellings- en ontslagbrief werk VAE, eigendomsakte van uw grond in Irak, en ten slotte een tweede verblijfskaart van VAE.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig art.1, par. A, lid 2 van de Conventie van Genève niet kan worden toegekend. U heeft immers onvoldoende aannemelijk gemaakt dat er in hoofde van uw persoon een gegronde vrees kan worden vermoed voor vervolging omwille van uw nationaliteit, etnie, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een welbepaalde sociale groep. Verder wordt er ook vastgesteld dat er geen sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, van de gecoördineerde Vreemdelingenwet, waardoor het CGVS u evenmin de status van subsidiaire bescherming toekent.

U weet niet te overtuigen van het bestaan van een nood aan internationale bescherming in uw hoofde. Om redenen die hieronder duidelijk zullen worden uiteengezet, moet immers worden besloten dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw beweerde vrees.

Zo dient er vooreerst te worden aangestipt dat het loutere gegeven enige tijd in de Verenigde Arabische Emiraten te hebben verbleven niet voldoende is om een nood aan internationale bescherming vast te stellen

in uw hoofde. Er dient worden gesteld dat de nood aan internationale bescherming moet worden beoordeeld ten opzichte van het land van nationaliteit, in casu Irak.

U haalt echter geen concrete vrees bij terugkeer aan in uw hoofde ten aanzien van Irak. Zo verliet u Irak immers al in 1997 omwille van het gebrek aan werkgelegenheid en had u geen andere problemen (zie CGVS, p.3 en 4). U werd gevraagd naar uw vrees bij terugkeer, waarbij u niet verder komt dan in het algemeen te stellen dat u voor uw leven vreest omdat u in Irak "op eender welk moment een probleem kan krijgen met eender welke persoon die behoort aan een specifiek politieke partij of een specifieke religieuze groep" (zie CGVS, p.10).

Om in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus dient men aannemelijk te maken dat men een persoonlijke en systematische vrees voor vervolging heeft gelinkt aan criteria zoals gedefinieerd in de vluchtelingenconventie. U slaagt hier niet in omwille van volgende redenen. Zo benoemt u nergens in concreto met wie specifiek of welke problemen u dan zou kunnen krijgen. U verwijst in het algemeen naar het sektarische geweld en de discriminatie jegens soennieten (zie CGVS, p.8) en voegt hieraan toe dat uw neef in 2006 omwille van deze redenen gedood werd door sjiiitische milities alsook werd uw schoonbroer ontvoerd door diezelfde milities (zie CGVS, p.8 en 9). U kunt vooreerst niet zeggen wie precies hiervoor verantwoordelijk was. U heeft het over de sjiiitische milities die uw neef zouden hebben gedood en uw schoonbroer een tijdje kidnaptten, maar kunt geen organisaties of specifieke namen van milities noemen. Bovendien dateren deze feiten reeds van lange tijd geleden, hetgeen uw vrees hieromtrent geheel niet actueel noch gegrond maakt. U haalt verder geen andere concrete problemen aan die u of uw familie nadien zouden hebben gekend. U stelt na uw vertrek in 1997 een keer te zijn teruggekeerd in 2015 om u eventueel opnieuw te vestigen in Irak, maar u zou zulke slechte ervaringen hebben gehad dat u hiervan afzag (zie CGVS, p.8). Echter gevraagd naar de concrete problemen die u toen jaar geleden ondervond, stelt u er geen te hebben gehad daar u bij uw schoonbroer verbleef en niet naar buiten kwam (zie CGVS, p.9). Opnieuw kan hieruit kan geen concrete noch actuele vrees in uw hoofde worden afgeleid.

Waar u nog verwijst naar het gebrek aan veiligheid, medische diensten en scholing, de religieuze discussies en racisme en het gebrek aan respect voor vrouwen (zie CGVS, p.9) dient te worden opgemerkt door het CGVS dat dit algemene zaken betreft inzake de veiligheids- en socio-economische situatie in Irak waaruit geen persoonlijke vrees in uw hoofde kan worden afgeleid zoals bedoeld volgens de criteria vermeld in de Vluchtelingenconventie.

Voorts haalt u aan over een grondconflict te beschikken in Irak. Zo zou u een landbouwgrond hebben geërfd van uw vader, echter de persoon die u aanstelde om het land te bewerken zou dit stuk grond nu als zijn eigendom hebben geclaimd en zou ermee dreigen iedereen te doden die aanspraak wilt maken op deze grond (zie CGVS, p.7 en 9). Het CGVS merkt vooreerst op dat u geen enkele stap hebt ondernomen om hiervoor een oplossing te zoeken via de aanwezige autoriteiten of de stam bijvoorbeeld. U zegt geen vertrouwen te hebben in het systeem maar haalt geen concrete zaken en/of gebeurtenissen aan om dit gebrek aan vertrouwen te staven (zie CGVS, p.9). het is echter aan u om zich voor deze problemen tot de autoriteiten in uw land te wenden, alwaar u in gebreke blijft. Gelet op voorgaande is het CGVS de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te mogen verwachten stappen tot het verkrijgen van hulp en/of bescherming van de in Irak opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming in België voor u de enige overgebleven uitweg is. Bovendien betreft bovenstaand landdispuut een gemeenrechtelijke en interpersoonlijk conflict en ressorteert als dusdanig niet onder het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag.

Bijgevolg kan u de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 Vreemdelingenwet niet worden toegekend daar u niet aan de voorwaarden voldoet. Er kan immers geen gegronde vrees in uw hoofde worden vastgesteld.

De door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing tevens niet in positieve zin wijzigen.

Immers de door u neergelegde documenten betreffen een element die niet betwist worden in bovenstaande beslissing zoals uw identiteit, herkomst, verblijf en werk in de Verenigde Arabische Emiraten, werk en legerdienst in Irak alsook het eigendom van uw stuk grond in Irak. Aldus kunnen deze documenten bovenstaande beslissing niet wijzigen.

Aangaande het door u neergelegde vonnis van de militaire rechtbank dient er te worden opgemerkt dat dit feiten betreffen die zich afspeelden in 1999, aldus nog ten tijde van het gevallen Saddam-regime, en waarvoor u verklaarde dat u in deze tijd opnieuw werd opgeroepen om uw legerdienst te doen, maar u zich in de Emiraten bevond waarop u bij de ambassade in Jordanië een document verkreeg dat u uitstelde van dienst omdat u in het buitenland werkte, echter toen u naar het rekruteringsbureau in Bagdad trok werd dit niet aanvaard en werd u tot een boete en gevangenisstraf van zes maanden met uitstel veroordeeld omwille

van het feit dat u zich niet op tijd meldde voor uw legerdienst (zie CGVS, p.7). Echter, u haalt zelf aan deze straf niet te hebben moeten uitzitten (zie CGVS, p.7). Tevens blijkt er nergens uit uw verklaringen dat u omwille hiervan nog problemen zou hebben gekend of u hiervoor een vrees zou hebben bij terugkeer, waardoor dit document dan ook geenszins bovenstaande beslissing in positieve zin kan wijzigen.

Tot slot, naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de beoordeling van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR international protection considerations with regard to people fleeing the Republic of Iraq** van januari 2024 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/policy/countryspos/unhcr/2024/en/147247> of <https://www.refworld.org>) en de **EUAA Country Guidance Note: Iraq** van november 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-iraq-november-2024> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om, voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie, aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient te worden beoordeeld. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet te worden onderzocht, dit in het licht van enerzijds de door de verzoeker verstrekte bewijselementen en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst erop dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas”, afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van een situatie van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet worden gehouden met de volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methoden en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers de provincie ontvluchten als gevolg van het gewapende conflict.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Er wordt ook rekening gehouden met andere indicatoren, in eerste instantie bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de bovengenoemde indicatoren niet volstaan om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds 2013 grotendeels wordt bepaald door de opkomst van Islamitische Staat (IS) en de strijd daartegen, en sinds de zomer van 2020 tevens door het conflict tussen de Turkse strijdkrachten en verschillende gewapende groeperingen (zoals de PKK) in het noorden van het land (zie de **COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 26 april 2023 (update)**, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coif_irak_veiligheidssituatie_20230426.pdf; en het **EUAA Country of Origin Report Iraq: Security Situation van mei 2024**, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20240523.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>). Uit de voormelde informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact hiervan in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Irak.

Er moet dus niet alleen rekening worden gehouden met de huidige situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in de regio waar u vandaan komt. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld.

Deze regio omvat zowel de stad Bagdad als verschillende aangrenzende districten. De stad Bagdad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid,

Rusafa en Nissan. De provincie omvat ook de districten Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah, Al Madain en Abu Ghraib.

Het gebied rond de stad Bagdad wordt ook wel de "Bagdad Belts" genoemd. Dit is echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak en het is ook geen duidelijk afgebakende geografische regio. Toch is het duidelijk dat deze "belts" zich zowel binnen als buiten de provincie Bagdad bevinden. Veiligheidsincidenten in het deel van de belts dat zich binnen de provincie Bagdad bevindt, werden dus in mee aanmerking genomen bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in deze provincie. In 2022 werd de totale bevolking van deze provincie geschat op 9.006.001 personen.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten. De Iraqi Security Forces (ISF's) en de Popular Mobilization Forces (PMF's) zijn verantwoordelijk voor de veiligheidscontroles en het handhaven van de orde. Prolraanse milities krijgen steeds meer controle over de "Bagdad Belts". Deze milities controleren de bevolking en de routes rond Bagdad in de hoop de Amerikaanse troepen te verdrijven en de situatie zo vorm te geven dat op langere termijn een demografische meerderheid kan worden behouden. De ISF zijn daarom gedwongen om hun tijd te verdelen tussen deze problematiek en hun strijd tegen Islamitische Staat in Irak en Syrië (IS), wat de efficiëntie van hun inspanningen op beide fronten vermindert.

De dreiging van IS in Bagdad en de Bagdad Belts is beperkt. Volgens het EUAA-rapport "Security Situation", dat betrekking heeft op de periode van 1 februari 2023 tot en met 31 maart 2024, heeft IS nog steeds bolwerken in het Tarmiya-district, ten noorden van Bagdad, en voert het weinig intensieve aanvallen uit op ISF in de vorm van moordaanslagen of hinderlagen met lichte wapens en geïmproviseerde bommen (IED's). Om nog onbekende redenen is het Tarmiya-district een van de meest gewelddadige gebieden geworden. Ondanks de druk van de regeringstroepen slaagt IS er nog steeds in zijn cellen in het noorden van de Bagdad Belts te bevoorraden.

Amerikaanse militairen zijn ook sterk aanwezig in de regio Bagdad en zijn soms het doelwit van represailles door sjiitische milities. Als gevolg van het conflict tussen Hamas en Israël is de frequentie en het geweld van deze aanvallen toegenomen. Na 7 oktober waren de Amerikaanse ambassade in Bagdad en Amerikaanse militaire basissen het doelwit van deze milities, wat de Amerikaanse regering ertoe aanzette om haar personeel ter plaatse om veiligheidsredenen in te krimpen. Het aantal slachtoffers aan Amerikaanse kant blijft echter laag. Deze aanvallen worden meestal uitgevoerd met behulp van drones, IED's of raketten.

Amerikaanse troepen voeren ook indirecte aanvallen uit, meestal als reactie op aanvallen die ze hebben ondergaan. In november 2023 vielen bij een luchtaanval op PMF's in Syrië en in het zuiden van Bagdad acht doden. De federale regering veroordeelde deze aanvallen als een schending van de soevereiniteit van het land en een aanval op het Iraakse veiligheidsapparaat. In december 2023 was de Amerikaanse ambassade het doelwit van "minstens zeven mortieren", maar geen enkele groep eiste de aanval op. In januari 2024 doodde een Amerikaanse aanval een hoge officier en een onderbevelhebber van Harakat Hezbollah al-Nujaba, een door Iran gesteunde PMF, en verwondde zes andere personen. Deze aanval zou zijn bevolen wegens het grote aantal aanvallen op Amerikaanse troepen waarvoor de desbetreffende PMF sinds 17 oktober 2023 verantwoordelijk was. Een andere soortgelijke aanval vond plaats op 7 februari 2024 tegen Kata'ib Hezbollah, waarbij een PMF-commandant en twee van zijn bewakers werden gedood. Kata'ib Hezbollah wordt door de Amerikaanse autoriteiten verantwoordelijk geacht voor de aanval op de Amerikaanse basis in Jordanië op 28 januari 2024. Sinds eind januari laat de beschikbare informatie een scherpe daling zien van het aantal aanvallen op Amerikaanse troepen. Dit zou het gevolg zijn van de wens van de Iraanse elite om de sjiitische milities niet te dwingen tot een open conflict met Amerikaanse troepen.

De PMF's kennen ook interne rivaliteiten. In december 2023 kwamen Saraya Al-Salam (een militia die banden heeft met de Sadristische beweging) en Asa'ib ahl Al-Haq (AAH) meermaals met elkaar in botsing. Deze rivaliteit is voornamelijk gebaseerd op politieke en financiële concurrentie. Er wordt ook gestreden om de territoriale controle over Bagdad, met name in het zuiden van de stad, in het Dora-gebied. In februari 2024 vonden andere gevechten plaats tussen verschillende milities, waarbij verschillende PMF-strijders en burgers omkwamen.

Vanaf oktober 2019 was Bagdad het toneel van grote protestbewegingen tegen de heersende politieke klasse, de regering en buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. De autoriteiten reageerden hardhandig op degenen die betrokken waren bij de protesten tegen de regering. Er braken gewelddadige botsingen uit tussen demonstranten enerzijds en de veiligheidstroepen en andere gewapende actoren anderzijds. Rond maart 2020 verloor de protestbeweging aan kracht door de gezondheidscrisis in verband met de Covid-19-epidemie, waardoor het aantal demonstranten op straat sterk afnam. Kleinschalige demonstraties bleven plaatsvinden, soms gepaard gaand met geweld, tot 2022. Deze protesten eindigden in augustus, nadat demonstranten het parlement en het presidentiële paleis waren binnengedrongen als reactie op de terugtrekking van Moqtada Al Sadr uit de politiek en om te protesteren tegen de mogelijke benoeming van Al

Sudani tot premier. Hierna is de beweging volledig tot stilstand gekomen en kunnen de demonstraties tot het verleden gerekend worden. Dit politiek gemotiveerde geweld is doelgericht en past niet in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, d.w.z. een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een land tegenover gewapende organisaties staan of waarin twee of meer gewapende organisaties elkaar bestrijden.

Uit het bovenstaande blijkt dat er in de hele provincie veiligheidsincidenten plaatsvinden. Het totale aantal veiligheidsincidenten en burgerslachtoffers bleef echter zeer laag. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld in Bagdad kleinschalig en doelgericht is. De daders kunnen echter vaak niet worden geïdentificeerd. Wel kan worden gesteld dat sjiiitische milities en criminele organisaties verantwoordelijk zijn voor politiek en crimineel geweld, zoals ontvoeringen en afpersing.

Volgens de IOM telde Irak op 31 december 2023 1.123.663 ontheemden (IDP's). IOM maakt ook melding van bijna 4,9 miljoen ontheemde Iraakse burgers die ondertussen zijn teruggekeerd naar hun regio van herkomst. Wat Bagdad en zijn provincie betreft, zijn er op 31 december 2023 naar schatting 94.590 returnees en bevinden er zich 44.848 IDP's in de andere provincies van het land (voornamelijk Erbil en Suleimania).

Volgens de "EUAA Guidance Note" kan er voor geen enkele provincie van Irak worden geconcludeerd dat er sprake is van een situatie waarin het willekeurige geweld in het kader van een gewapend conflict dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt te worden blootgesteld aan ernstige schade in de zin van artikel 15c van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn. Voor de provincie Bagdad wordt er gesteld dat er willekeurig geweld plaatsvindt in het kader van een gewapend conflict, maar niet op een hoog niveau waardoor een hoger niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om een reëel risico op het lijden van ernstige schade op grond van artikel 15(c) van de Kwalificatierichtlijn, aan te tonen.

Hierbij aansluitend wijst het CGVS er volledigheidshalve nog op dat het EHRM in zijn arrest van 14 januari 2020 in de zaak D. et al. tegen Roemenië (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds zijn arresten in de zaken J.K. et al. tegen Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. tegen België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van die aard is dat de verwijdering van een persoon naar een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is. Ze erkent ook dat, gelet op de individuele omstandigheden en de persoonlijke context van de verzoeker om internationale bescherming, dit aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Indien een Iraakse verzoeker uit Bagdad wegens zijn specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die bescherming hem toegekend. Gelet op voorgaande vaststellingen en na een grondig onderzoek van de beschikbare informatie, dient echter te worden vastgesteld dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u, louter door uw aanwezigheid aldaar, een risico loopt te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van uw leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurige geweld in de provincie Bagdad in uw hoofde dermate verhogen dat moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat echter na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

Verzoekers voeren de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag van Genève betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 60 van het Verdrag van de Raad van Europa inzake het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld 2011 Council of Europe Treaty Series no 210, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht. Zij stellen dat er sprake is van een beoordelingsfout.

Verzoekers betogen dat verzoeker uitgelegd heeft dat het onmogelijk is om in vrede en veiligheid te leven omwille van de verergering van de situatie tussen soennieten en sjiïeten. Daarnaast heeft hij verteld over de discriminatie die hij vreest op grond van zijn politieke en religieuze overtuiging, heeft hij opgeworpen dat hij niet langer zal kunnen aarden in Irak na een afwezigheid van 27 jaar en dat hij er zich niet zal kunnen aanpassen gelet op het racisme, religieuze onverdraagzaamheid, het gebrek aan respect en het gebrek aan rechten voor vrouwen. Verder wijzen ze erop dat verzoeker melding gemaakt heeft van de moord op zijn neef vanwege zijn soennitische afkomst en dat dit een enorme indruk op hem gemaakt heeft.

Vervolgens wijzen ze erop dat ook verzoekster verklaard heeft dat de situatie tussen de soennieten en de sjiïeten haar verhindert om terug te keren naar haar herkomstland.

Ze geven aan te geloven in de rechtsstaat en mensenrechten en vrezen het clansysteem waaraan zij in Irak onderworpen zullen worden.

Zij wijzen erop dat verzoekster ook aangegeven heeft dat ze gezien haar lange afwezigheid uit Irak er niet zal kunnen aarden, dat ze er beschouwd wordt als een tweederangsburger en dat ze niet weet hoe ze moet omgaan met de mensen aldaar om problemen te vermijden. Verder heeft ze opgeworpen dat er twee groepen zijn in Irak, dat zij behoort tot de groep van mensen die hoger opgeleid zijn, dat ze waarde hechten aan gendergelijkheid, vrouwenrechten en religieuze tolerantie en dat de andere groep daartegenover haat heeft. Verder heeft zij haar vrees voor discriminatie, het gebrek aan overheidsbescherming bij bedreigingen en vrees omwille van haar politieke overtuiging aangegeven.

Zij vervolgen dat hun advocaat op het einde van het persoonlijk onderhoud nogmaals enkele belangrijke elementen heeft toegelicht en hun vrees binnen de huidige juridische context heeft gekaderd.

Verzoekers verwijten de commissaris-generaal nagelaten te hebben hun relaas in zijn geheel te bekijken en in de context te plaatsen. Volgens hen moeten de verschillende individuele elementen cumulatief bekeken worden.

Verzoekers betogen in aanmerking te komen voor de internationale bescherming omwille van hun langdurige afwezigheid uit Irak. Zij voeren aan de gewoonte te hebben om naar Europa te reizen en dat zij gedurende de voorbije jaren geconfronteerd werden met een heel ander waardepatroon. Zij menen dat gendergelijkheid, religieuze tolerantie en multiculturaliteit een deel van hun identiteit uitmaakt en verwijzen in dit verband naar een arrest van 11 juni 2024 van het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: HJEU). Zij preciseren dat ze zich bepaalde westerse normen en waarden eigen gemaakt hebben tijdens hun verblijf van meer dan 26 jaar buiten Irak. Ze zouden zich onder meer individuele vrijheid, gelijkheid, respect en zelfbeschikking eigen gemaakt hebben en die kernwaarden zouden deel uitmaken van hun identiteit en persoonlijkheid waardoor volgens hen niet verwacht kan worden dat zij hiervan afstand nemen.

Zij gaan vervolgens in op de gendergelijkheid en de situatie van vrouwen in Irak, die volgens hen gekenmerkt wordt door genderongelijkheid op vlak van onderwijs, werk, gender gerelateerd geweld. Zij werpen in dit verband op dat de situatie in de jaren 90 ernstig gewijzigd is en dat vrouwen vandaag geconfronteerd worden met systematische discriminatie in het dagelijkse leven en verschillende vormen van geweld. Zij wijzen op de recente aanpassing van de 'Personal Status Law' waardoor mensenrechtelijke normen omzeild kunnen worden door het gewoonte- en religieus recht. Zij verwijzen naar en citeren uit een rapport van Human Rights Watch. Zij vervolgen dat vrouwen het recht ontzegd worden om zonder toestemming te reizen en dat zij uitgesloten worden van besluitvorming. Volgens hen maken de accumulatie van discriminerende normen daden van vervolging uit. Zij verwijzen in dit verband naar de *Country Guidance* en opnieuw naar het arrest van het HJEU van 16 januari 2024. Zij stippen aan dat gender gerelateerd geweld wijdverspreid is en in grote mate straffeloos blijft.

Vervolgens wijzen ze op hun afwijkende politieke mening en op de repressie van critici en de door hen gevreesde vervolging. Zij benadrukken dat volgens het HJEU een ruime interpretatie gegeven moet worden aan het begrip 'politieke overtuiging'. Volgens de *Country Guidance* kan een breed scala aan individuen en/of gedragingen beschouwd worden als grensoverschrijdend ten opzichte van morele codes. Verschillende mensen zouden zijn gearresteerd, opgepakt en veroordeeld voor het posten op sociale media van dansvideo's of kritische opmerkingen. Zij benadrukken dat verzoekster aangegeven heeft dat ze niet weet hoe zij zich moet gedragen om vervolging te voorkomen.

Verder betogen ze dat ze soenniet-moslim zijn en afkomstig zijn van een land waar sjiiitische moslims in de meerderheid zijn. Uit de beschikbare informatie blijkt volgens hen dat soenni-moslims in Irak met een hoger niveau van wantrouwen bekeken worden en dat zij vervolging kunnen vrezen omwille van toegeschreven banden met ISIL. Soenni-moslims worden volgens hen gediscrimineerd en gevisieerd. Zij wijzen erop dat VN experts en internationale mensenrechtelijke organisaties zich ernstige zorgen maken over het politieke gebruik van de doodstraf, die het vaakst toegepast wordt ten aanzien van mannelijke soennitische moslims.

Vervolgens gaan verzoekers in op hun gebrek aan aanpassingsvermogen waarbij zij opnieuw benadrukken dat zij jarenlang in het buitenland verbleven hebben, dat ze in Irak over een zeer beperkt netwerk beschikken en dat er rekening gehouden moet worden met verzoeksters kwetsbare gezondheidstoestand. Het feit dat er een link gelegd wordt tussen verzoeksters gezondheidstoestand en het vooruitzicht van een eventuele terugkeer, is volgens hen een indicatie dat verzoeksters gezondheidstoestand niet lijkt te zullen verbeteren bij terugkeer. Zij verwijzen naar een attest van haar behandelende therapeut die haar toestand verder toelicht en die melding maakt van haar symptomen. Verder stellen ze dat ze onder begeleiding is met gesprekstherapie, cognitieve gedragstherapie en rouw- en lichaamsgerichte therapie. Daarnaast werd bij haar recent een kanker dragend gen vastgesteld, waardoor zij mogelijks opnieuw een operatie dient te ondergaan, wat een zware impact heeft zowel op haar mentale als fysieke gezondheid. Volgens hen zal het moeilijk zijn om in Irak een behandeling te genieten en verwijzen naar en citeren uit 'Legal Aid Board' in dit verband.

Verder stippen ze aan dat er sprake is van persoonlijke conflicten in Irak en preciseren ze dat verzoeker veroordeeld werd voor het niet uitvoeren van zijn legerdienst, waarbij hij een gevangenisstraf opgelegd werd, die hij nog niet heeft uitgevoerd. Daarnaast zijn ze verwikkeld in een grondconflict waarbij zij zich tot het clansysteem moeten richten waardoor zij vrezen geen gehoor te zullen vinden en te zullen worden vermoord door de tegenpartij. Verder is verzoekster verwikkeld in een dispuut waarbij haar schoonbroer, die bij de overheid werkt, hen weigert de overlijdensakte van haar zus toe te kennen. Zij heeft hierbij aangegeven dat ze hem vrezen omdat hij sterke banden heeft met de huidige regering en met verschillende milities. Zij benadrukken dat hun zichtbaarheid een risico verhogende omstandigheid vormt inzake verwestering.

Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus benadrukken verzoekers dat de commissaris-generaal erkent dat de situatie in Irak complex, problematisch en ernstig is. Zij wijzen erop dat er in Bagdad verschillende strijdende partijen aanwezig zijn en dat de situatie er sterk beïnvloed wordt door de regionale onrust. Ze wijzen op de laatste *Country Guidance* waarin gewag gemaakt wordt van willekeurig geweld in Bagdad. Zij menen dat er verschillende risico-verhogende omstandigheden aanwezig zijn en wensen te herhalen dat zij jarenlang buiten Irak gewoond hebben, dat ze zich er niet kunnen aanpassen om de problemen te ontvluchten, zij er een klein netwerk hebben en verzoekster mentale gezondheidsproblemen heeft. Haar kwetsbaarheid zou haar belemmeren om zich flexibel op te stellen.

3. Nieuwe stukken

3.1. Bij het verzoekschrift voegen verzoekers volgende nieuwe stukken:

- Attest therapeut;
- Doktersattest.

3.2. Op 9 oktober 2025 maakt de commissaris-generaal overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarin zij refereert aan de volgende nieuwe stukken waarvan zij telkens de weblink vermeldt:

- UNHCR, *International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq*, januari 2024;
- EUAA *Country Guidance Note: Iraq* van november 2024;
- COI Focus *Irak – Veiligheidssituatie* van 26 april 2023 (update);
- EUAA *Country of Origin Report Iraq: Security situation*, mei 2024.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet

noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Bijzondere procedurele noden

In zoverre verzoekers aanvoeren dat verzoekster lijdt aan psychische problemen, waaronder stress, waardoor zij niet in staat was om op adequate wijze te antwoorden op de vragen, kunnen zij niet worden bijgetreden gelet op wat volgt.

De commissaris-generaal oordeelt in dit verband op goede gronden als volgt:

“U haalt aan over stress te beschikken en slaapproblemen te hebben, alsook vaak emotioneel te worden (zie CGVS, p.2). U zou hiervoor in begeleiding zijn bij de psycholoog, doch u legt hier geen attest van neer ondanks het feit dat uw advocaat vermeldde de medische attesten door te sturen zodra deze beschikbaar waren, echter het CGVS heeft tot op heden niets ontvangen (zie CGVS, p.2 en 8).

Doordat het CGVS hiermee in de onmogelijkheid verkeert een helder zicht te krijgen op de eventuele aard en complexiteit van uw mentale problemen, kan er enkel worden afgegaan op uw verklaringen. U verklaarde zelf dat u zich goed voelde om het onderhoud te doen (zie CGVS, p.2) en haalde buiten het feit dat u stress voelde, waaraan elke verzoeker tijdens de procedure tot op zekere hoogte weleens wordt blootgesteld, geen andere noemenswaardige problemen aan.

Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS kon bovendien evenmin worden vastgesteld dat u omwille van de door u beweerde mentale problemen het moeilijk had om bepaalde vragen te beantwoorden. U

begreep alle vragen en gaf ter zake zonder aarzeling of lange pauzes antwoord. Bijkomend kan nog worden opgemerkt dat u werd vermeld dat u te allen tijde een pauze mocht vragen (zie CGVS, p.2). U vroeg zelf geen bijkomende pauzes. Er bleek tijdens uw persoonlijk onderhoud niet dat er bijzondere steunmaatregelen aangewezen waren. Het onderhoud verliep verder in normale omstandigheden. Ook uw advocaat maakte geen opmerkingen over het verloop van het onderhoud (zie CGVS, p.8)."

Gevraagd naar haar gezondheidstoestand, geeft verzoekster bij de DVZ aan gezond te zijn en maakt zij alleszins geen melding van enige psychologische of fysieke problemen (AD CGVS, deel DVZ, Verklaring DVZ 09.01.2024, punt 29). Uit de vragenlijst 'bijzondere procedurele noden' DVZ van 9 januari 2024 blijken deze niet voorhanden te zijn. Daarnaast wijst niets erop dat haar mentaal-psychologische toestand tijdens het gehoor dermate verstoord was dat zij niet in staat mocht worden geacht om correcte en volledige verklaringen af te leggen over de feiten en gebeurtenissen waarop zij zich beroept in het kader van haar beschermingsverzoek. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat terdege rekening gehouden werd met de verklaring van haar echtgenoot dat zij gestresseerd was en dat de *protection officer* haar vroeg naar haar symptomen en haar behandeling bij de psycholoog (NPO verzoekster, p. 2). Verzoekster licht toe dat ze één keer een psycholoog bezocht heeft, dat ze regelmatig 's nachts wakker wordt en dat ze bij een lang gesprek begint te wenen (*ibid.*). De *protection officer* verzekert verzoekster dat ze de tijd mag nemen om te antwoorden, dat als ze het antwoord niet weet, dit niet erg is en dat als er iets is of zij nood heeft aan een pauze, zij dit mag aangeven (*ibid.*, p. 3). Op het einde maken noch verzoekster, noch haar advocaat enige opmerkingen over haar fysieke of mentale toestand die haar zou verhinderen of verhinderd hebben om te voldoen aan haar verplichtingen in het kader van de procedure (*ibid.*, p. 8). Verzoekster legt bovendien geen enkel medisch of psychologisch attest neer waaruit zou blijken dat zij dermate gestresseerd was dat zij het interview niet op gedegen wijze zou kunnen doorlopen hebben. Uit het verloop van het persoonlijk onderhoud mag ook niet blijken dat verzoekster cognitieve moeilijkheden heeft gekend en dat haar bepaalde procedurele noden werden ontzegd. De attesten gevoegd bij het verzoekschrift kunnen daar geen ander licht op werpen. Uit het attest van *House of Recovery* blijkt dat verzoekster twee sessies gevolgd heeft, dat zij sinds haar aankomst in België een sterk gevoel van leegte, identiteitsverlies en existentiële onzekerheid ervaart en dat de onduidelijkheid over haar verblijfsstatus bijdraagt aan gevoelens van onveiligheid, onrust en toekomstloosheid. Daarnaast wordt erop gewezen dat zij kampt met een diep gevoel van eenzaamheid mede door het fysieke gemis van haar kinderen en familieleden die achtergebleven zijn in Irak, waarvan ze weet dat het niet zo goed leven is daar en het verlies van haar professionele identiteit. Er wordt een opsomming van de symptomen en een beschrijving van het therapeutisch traject gegeven. Dat verzoekster omwille van haar mentale toestand niet in de mogelijkheid zou zijn om te antwoorden op de vragen die haar gesteld worden in het kader van haar beschermingsverzoek en die procedure niet op gedegen wijze kan doorlopen, blijkt hieruit niet.

Verzoekers tonen aldus niet aan dat bepaalde bijzondere procedurele noden ten aanzien van verzoekster ten onrechte niet werden toegekend.

4.4. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.4.1. Verzoekers vrezen dat ze bij terugkeer naar Irak er niet meer zullen kunnen aarden omwille van hun langdurige afwezigheid, de discriminatie, het geweld tussen soennieten en sjiieten, omwille van de religieuze onverdraagzaamheid, het gebrek aan respect en omwille van het gebrek aan rechten voor vrouwen. Daarnaast wijzen ze op hun religieuze en politieke overtuiging, het probleem van verzoekster met haar schoonbroer en dat van verzoeker omwille van een inbeslagname van zijn grond.

4.4.2. Middels de bestreden beslissing weigert de commissaris-generaal aan verzoekers de vluchtelingenstatus toe te kennen, oordeelt zij dat zij geen reëel risico lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet en zij baseert zich hiervoor op volgende vaststellingen:

- i) Het loutere gegeven enige tijd in de Verenigde Arabische Emiraten te hebben verbleven, is niet voldoende om een nood aan internationale bescherming vast te stellen nu de nood aan internationale bescherming moet worden beoordeeld ten opzichte van Irak;
- ii) Verzoekster maakt niet aannemelijk een persoonlijke en systematische vrees voor vervolging te hebben gelinkt aan criteria zoals gedefinieerd in het Vluchtelingenverdrag (a) nu zij louter aanhaalt dat zij in Irak voor haar leven vreest omdat ze op eender welk moment een probleem kan krijgen met eender welke persoon en dan smeergeld moet betalen om vrij te geraken; (b) omdat zij zich baseert op een gebrek aan bescherming vanwege de stammen, politie en milities; doch zonder te preciseren wie zij vreest of welke problemen ze zou krijgen en wat de vervolgingsfeiten zouden zijn terwijl zij nochtans verscheidene keren teruggekeerd zijn naar Irak; (c) daar een verwijzing naar het gebrek aan veiligheid, medische diensten en de problemen tussen soennieten en sjiieten algemene zaken betreffen inzake de veiligheids- en socio-economische situatie in Irak waaruit geen persoonlijke vrees kan worden afgeleid; (d) omdat haar vrees omwille van het conflict met haar

schoonbroer A., die haar zou weigeren een overlijdensakte te bezorgen, louter hypothetisch is aangezien zij of haar familie geen problemen hebben en een louter interpersoonlijk en gemeenrechtelijk conflict betreft;

iii) De neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet in positieve zin wijzigen.

iv) Verzoeker verwijst louter algemeen naar het sektarische geweld en de discriminatie jegens soennieten en het feit dat zijn neef in 2006 omwille van deze redenen gedood werd door sjiitische milities en zijn schoonbroer ontvoerd werd door diezelfde milities (a) zonder te zeggen wie hiervoor precies verantwoordelijk was; (b) terwijl die feiten reeds dateren van lange tijd geleden; (c) terwijl hij geen andere concrete problemen aanhaalt die hij of zijn familie nadien zouden hebben gekend;

v) Verzoekers algemene verwijzing naar het gebrek aan veiligheid, medische diensten en scholing, de religieuze discussies en racisme en het gebrek aan respect voor inzake de veiligheids- en socio-economische situatie in Irak betreffen algemene zaken waaruit geen persoonlijke vrees in zijn hoofde kan worden afgeleid zoals bedoeld volgens de criteria vermeld in de Vluchtelingenconventie.

vi) Het grondconflict van verzoeker betreft een gemeenrechtelijke en interpersoonlijk conflict en bovendien toont verzoeker niet aan dat hij enige stappen ondernomen heeft om hiervoor een oplossing te zoeken via de aanwezige autoriteiten of de stam terwijl het aan hem toekomt om zich voor deze problemen tot de autoriteiten in zijn land te wenden, alwaar hij in gebreke blijft.

4.4.3. Na lezing van het administratief dossier blijkt dat verzoekers geen elementen aanbrengen waaruit kan blijken dat zij Irak ontvlucht zijn of er niet naar zouden kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Het komt aan verzoekers toe om de motieven uit de bestreden beslissingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter, zoals *infra* blijkt, in gebreke blijft.

4.4.3.1. Verzoeksters voorgehouden problemen met haar schoonbroer, die geen overlijdenscertificaat zou willen laten afleveren van haar zus waardoor zij niet in staat zijn om het huis te verkopen (NPO verzoekster, p. 7) en verzoekers conflict met de persoon die zijn grond in beslag zou hebben genomen (NPO verzoeker, p. 9) houden geen verband met één van de criteria zoals bepaald in het Vluchtelingenverdrag, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Het betreffen hier immers uitsluitend interpersoonlijke en financiële conflicten, maar hieruit kan geen enkele *nexus* met enige vervolgingsgrond, zoals opgenomen in het Vluchtelingenverdrag worden ontwaard.

4.4.3.2. Tijdens hun persoonlijk onderhoud hebben verzoekers voor het overige geen melding gemaakt van persoonlijke problemen die zij in Irak gekend zouden hebben en die verband houden met voormelde criteria van het Vluchtelingenverdrag. Hun verklaringen in dit verband zijn uiterst algemeen en er is op geen enkel moment doorheen het persoonlijk onderhoud sprake van enige concretisering. Verzoekster werpt op uiterst algemene wijze op dat ze niet in staat is een goede verstandhouding te hebben met de mensen in Irak (NPO verzoekster, p. 5), dat ze niet weet hoe ze moet omgaan met de mensen of hoe problemen te vermijden, dat de mensen die de macht overgenomen hebben een probleem hebben met hen en tegenover hen haat dragen, dat het er moeilijk is als je er een zaak wilt opendoen (*ibid.*, p. 6), dat eenieder je kan provoceren en ze zo niet willen leven omdat er ze er geen bescherming zouden krijgen als er iets zou gebeuren, omdat er geen medische diensten en geen acceptabele medicatie is en er problemen zijn tussen soennieten en sjiieten (*ibid.*, p. 7). Verzoeker geeft te kennen geen vertrouwen te hebben, dat er geen werkkansen zijn, dat je geld moet betalen om je rechten te verkrijgen en dat hij niet gestopt wilt worden op straat door iemand die hem zou vernederen omdat hij een oudere man is (NPO verzoeker, p. 8). Gevraagd welke concrete zaken hij vreest, verwijst hij naar het gebrek aan medische diensten, schooldiensten en veiligheid (*ibid.*, p. 9) en voegt hij toe dat er sprake is van religieuze discussies en racisme en van een gebrek aan respect voor vrouwen (*ibid.*, p. 10).

4.4.3.3. Verzoekster is doorheen haar beschermingsverzoek niet in staat *in concreto* aan te duiden met wie specifiek of welke problemen zij zou kunnen krijgen in Irak. Zij wijst louter naar een 'groep van ongeschoolde mensen' die in het arme deel van Bagdad woonden en nu de 'macht overgenomen hebben' (NPO verzoekster, p. 6), maar haalt nergens concrete vervolgingsfeiten aan. Nu verzoekster vanuit de Verenigde Arabische Emiraten nog meermaals teruggekeerd is naar Irak (*ibid.*, p. 5), kan van haar verwacht worden concrete feiten aan te halen indien zij de bescherming verzoekt van de Belgische autoriteiten. Zij komt niet verder dan aan te stippen dat ze in de luchthaven diende te wachten omdat er voorrang verleend werd aan een Iraans vliegtuig (*ibid.*, p. 5). Voormeld voorval kan bezwaarlijk beschouwd worden als een vervolgingsfeit. Verzoeker slaagt er evenmin in om aannemelijk te maken dat er sprake is van een persoonlijke vervolging. Waar hij in het algemeen verwijst naar het sektarische geweld en de discriminatie tegenover soennieten en toevoegt dat zijn neef in 2006 en zijn schoonbroer omwille van deze redenen gedood werden door de sjiitische milities, wordt benadrukt dat verzoeker niet met zekerheid kan zeggen wie voor de dood van zijn familieleden verantwoordelijk was (NPO verzoeker, p. 8 – 9). Bovendien werd hij expliciet gevraagd of hij nog enige problemen had bij terugkeer in 2015 en antwoordde hij hierop ontkennend (*ibid.*, p. 9).

Verzoeker maakt weliswaar melding van een vonnis van de militaire rechtbank (*ibid.*, NPO, p. 7), maar verklaart hieromtrent dat hij de straf niet heeft moeten uitzitten en maakt voor het overige geen melding van enige problemen die hij in dit verband zou hebben gekend.

4.4.3.4. Voorts blijkt uit de stukken van het administratief dossier geenszins dat het loutere gegeven dat verzoekers lange tijd in de Verenigde Arabische Emiraten hebben verbleven en vandaaruit kort naar Irak zijn teruggekeerd, kan volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of risico op ernstige schade in hun hoofde.

4.4.3.5. Hoewel verzoekers doorheen hun betoog er melding van maken dat het moeilijk is om in Irak te leven en dat zij hun land al geruime tijd geleden verlaten hebben, liggen er geen elementen voor die erop wijzen dat zij dermate beïnvloed werden of worden door de westerse cultuur waardoor zij dermate vervreemd zouden zijn van de Iraakse cultuur. Verzoekers brengen evenmin concrete elementen bij waaruit kan blijken dat zij bij terugkeer naar Irak anders gepercipieerd en geïsoleerd zullen worden, noch leggen zij enige documenten neer ter staving van een (gepercipieerde) verwestering. Het loutere feit dat verzoekers in contact zijn gekomen met een andere levensstijl in de Verenigde Arabische Emiraten en in België, is aldus onvoldoende om aan te tonen dat zij door de Iraakse bevolking in die mate als verwesterd zouden worden aanzien dat zij in Irak hun leven niet zouden kunnen opbouwen, te meer nu verzoekers' zussen nog in Irak verblijven (AD CGVS, Verklaring DVZ verzoeker, 09.01.2024, punt 18; AD CGVS, Verklaring DVZ verzoekster, 09.01.2024, punt 18) en in het attest van de therapeut (verzoekschrift, stuk 3) melding gemaakt wordt van in Irak achtergebleven kinderen en familieleden (zie *supra*).

Waar verzoekers wijzen op de socio-economische overwegingen en betogen dat zij geconfronteerd zullen worden met een onmenselijke of vernederende behandeling bij een terugkeer naar Irak, wordt opgemerkt dat dit niet meer dan loutere beweringen betreffen die niet worden gestaafd noch worden betrokken op de eigen persoon. Socio-economische overwegingen vallen niet zonder meer onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en zijn slechts relevant in die uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee de terugkerende verzoeker om internationale bescherming zelf zal worden geconfronteerd met een onmenselijke behandeling veroorzaakt door een intentioneel menselijk handelen. In de dossiers van verzoekers zijn geen elementen aanwezig die een dergelijke situatie in hun hoofde suggereren. Er wordt niet aangetoond dat verzoekers bij terugkeer naar Irak op intentionele wijze door een menselijk handelen zullen worden geconfronteerd met een situatie van extreme armoede waarbij ze niet zouden kunnen voorzien in hun elementaire levensbehoeften.

4.4.3.6. Verder volstaat het niet om op algemene wijze te verwijzen naar de positie van vrouwen in Irak. In de landeninformatie, beschikbaar in het rechtsplegingsdossier, zijn er geen ernstige aanwijzingen die aannemelijk maken dat vrouwen in Irak actueel het voorwerp zijn van groepsvervolging. Het loutere gegeven een vrouw te zijn in Irak, volstaat op zich niet om het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier en uit de richtlijnen van UNHCR en het EUAA kan niet blijken dat de situatie voor vrouwen in Irak zodanig problematisch is, dat kan worden aangenomen dat elk van hen wordt blootgesteld aan vervolging en/of ernstige schade, om de enkele reden dat zij een vrouw in Irak zijn. Dat er sprake is in Irak van geweld tegen vrouwen wordt niet betwist, maar er blijkt uit de landeninformatie niet dat dit een systematische praktijk is in Irak waarvan iedere vrouw het slachtoffer is. Vrouwen kunnen nood hebben aan internationale bescherming maar dit is volgens de richtsnoeren van EUAA en UNHCR, die door de Raad worden bijgetreden, afhankelijk van hun individuele omstandigheden. Bij de beoordeling of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat verzoekster zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade bij terugkeer naar haar land van herkomst omwille van haar geslacht, moet aldus rekening worden gehouden met de individuele en concrete omstandigheden die een invloed kunnen hebben op dit risico voor vervolging of ernstige schade (EUAA, *Country Guidance note: Iraq*, van november 2024, p. 45-46; UNHCR *International Protection considerations with Regard to People Fleeing to Republic of Iraq* van januari 2024, p. 150 waarnaar wordt verwezen in de aanvullende nota). Verzoekster moet aannemelijk maken dat zij omwille van de concrete en individuele omstandigheden eigen aan haar zaak dreigt te worden geïsoleerd of vervolgd bij een terugkeer naar haar land en regio van herkomst, *quod non in casu*. Een enkele verwijzing naar de algemene situatie in Irak, is louter algemeen van aard en volstaat bijgevolg niet om in hoofde van verzoekster een individueel en objectief risico vast te stellen. Zij brengt geen concrete elementen aan die erop wijzen dat zij omwille van een specifiek profiel of omwille specifieke omstandigheden als vrouw bij terugkeer naar Irak een risico op vervolging of ernstige schade

I o o p t .

4.4.3.7. Verder dient te worden vastgesteld dat verzoekers, de voorgaande vaststellingen mee in acht genomen, geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantonen waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek worden geïsoleerd.

4.4.3.8. De motieven in de bestreden beslissingen met betrekking door de door verzoekers neergelegde documenten wordt onbesproken gelaten en integraal overgenomen.

4.4.3.9. De motieven in de bestreden beslissingen zijn pertinent en draagkrachtig, vinden steun in de stukken van het administratief dossier en blijven integraal overeind. Het betoog in het verzoekschrift, dat een opeenstapeling betreft van *post-factum* toevoegingen en waarin louter wordt benadrukt dat er in hun hoofde op grond van verschillende elementen nood is aan de toekenning van internationale bescherming, zonder die te concretiseren, kan daaraan geen afbreuk doen.

4.4.4. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoekers in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, is het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat verzoekers niet aannemelijk gemaakt hebben Irak te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging. Gelet op het geheel van voorgaande maakt zij evenmin aannemelijk dat er omwille van diezelfde problemen in hun hoofde een nood heeft aan internationale bescherming.

Verzoekers kunnen zich bijgevolg ook niet steunen op de elementen aan de basis van hun relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij een reëel risico lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

4.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Er wordt niet betwist dat er in Irak een gewapend conflict aan de gang is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet uit over het hele land, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Uit de beschikbare actuele landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Bijgevolg moet bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger de focus aldus worden gericht op de regio waar hij leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Gezien verzoekers verklaringen met betrekking tot hun regio van herkomst in Irak, dient de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld.

Na zorgvuldige lezing van de landeninformatie beschikbaar in het rechtsplegingsdossier, kan worden geconcludeerd dat er actueel in de provincie Bagdad geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die aanwezig is in of terugkeert naar deze regio louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Er wordt echter niet ontkend dat de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus.

Bijgevolg rijst, in overeenstemming met wat het Hof van Justitie van de Europese Unie in zijn arrest Elgafaji (HvJ 17 februari 2009, C-465/07) heeft gesteld, de vraag of verzoekers persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad voor hen dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat zij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico lopen op een ernstige bedreiging van hun leven of persoon.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat het geweld in Bagdad een hoog niveau bereikt, waardoor er een hogere mate aan persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de *Country Guidance Note: Iraq* van november 2024 waarnaar in de aanvullende nota wordt verwezen.

Verzoekers laten na het bewijs te leveren dat zij specifiek worden geraakt, om redenen die te maken hebben met hun persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in de provincie Bagdad. Er zijn geen indicaties voorhanden dat de psychologische moeilijkheden waarmee verzoekster kampt en het feit dat zij drager is van een kankerverwekkend gen (verzoekschrift, stuk 4), persoonlijke omstandigheden vormen die in haar hoofde het risico op het lopen van ernstige schade verhogen.

Het moet zodoende vastgesteld worden dat verzoekers geen persoonlijke omstandigheden aantonen die in hun hoofde het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet verhogen.

Gelet op het voormelde, verzoekers niet aan dat er in hun geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land en regio van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

In het rechtsplegingsdossier kunnen evenmin andere elementen ontwaard worden waaruit zou moeten blijken dat verzoekers in aanmerking komen voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoekers niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4.7. Onderhavig onderzoek wordt beperkt tot de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad doet in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak over een verwijderingsmaatregel. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is niet aan de orde.

4.8. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers door het CGVS uitvoerig werden gehoord. Tijdens hun gehoor kregen zij de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door hun advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissingen gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoekers en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Een schending van het redelijkheidsbeginsel blijkt aldus niet.

4.9. Uit wat voorafgaat, blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op éénentwintig november tweeduizend vijftientig door:

I. FLORIO,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO